

عنوان مقاله:

ارزیابی اثر عملیات احیاء زیستی بر خصوصیات فیزیکی و شیمیایی ماسه زارهای حوزه آبخیز دژگاه، استان فارس

محل انتشار:

فصلنامه ترویج و توسعه آبخیزداری، دوره 7، شماره 25 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

معصومه سبزی - گروه مدیریت مناطق بیابانی و آبخیزداری، دانشکده مرتع و آبخیزداری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ایران.

خلاصه مقاله:

یکی از روش های زیستی تثبیت شن های روان و احیای اراضی بیابانی، نهال کاری در عرصه های لخت و بدون پوشش با گونه های مناسب و مقاوم به شرایط خشک است. با توجه به اهمیت طرح های احیاء زیستی، این تحقیق به منظور بررسی تاثیر کاشت گونه سمر (Prosopis juliflora) بر ویژگی های فیزیکی و شیمیایی خاک انجام شد. بدین منظور سه منطقه شاهد، زیر تاج پوشش (زیراشکوب) و فواصل بین تاج پوشش (بین اشکوب) انتخاب شد. نتایج تحقیق نشان داد که اثر کاشت گونه سمر بر خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک معنی دار است. حداکثر میزان ماده آلی مربوط به منطقه زیراشکوب (۲۲/۵ درصد)، بیشترین ظرفیت تبادل کاتیونی مربوط به منطقه بین اشکوب (۷۵/۹۸ درصد)، بیشترین میزان شوری مربوط به منطقه بین اشکوب (۳۴/۱ دسی زیمنس بر متر) و بیشترین میزان اسیدیته خاک مربوط به منطقه شاهد (۳۸/۱۰) بود. نتایج تعیین بافت خاک، نشان از تغییر بافت خاک از شنی ریز (Fine Sand) در منطقه شاهد به شنی رسی لومی (Sandy clay loam) در منطقه بین اشکوب و لومی (Loam) در منطقه زیراشکوب طی پنج سال بود. نتایج کلی این تحقیق بیان گر آن است که اجرای عملیات زیستی از طریق کاشت گونه سمر نقش مهمی در بهبود ویژگی های خاک و مهار فرسایش بادی منطقه مطالعاتی داشت.

کلمات کلیدی:

بیابان زدایی، سمر، فرسایش بادی، کنترل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1866738>

